

Vlaams
Parlement

vergadering **C204 – BIN15**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme

van 26 april 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de gemeente- en provincieraadsverkiezingen van 2012 - 1646 (2010-2011)	3
Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de stand van zaken in het Roma-beleidsplan van de Vlaamse Regering en dat ten aanzien van Midden- en Oost-Europese (Roma-)migranten - 1824 (2010-2011)	8
Vraag om uitleg van de heer Lode Ceysens tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de oprichting van een eengemaakt Vlaams bestuursrechtcollege - 1840 (2010-2011)	13
Vraag om uitleg van de heer Filip Watteuw tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het gebruik van uitzendkrachten door gemeenten en ministeries - 1850 (2010-2011)	17

■

Voorzitter: mevrouw Annick De Ridder

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de gemeente- en provincieraadsverkiezingen van 2012 - 1646 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Voorzitter, minister, mijn vraag betreft de concrete organisatie van de gemeente- en provincieraadsverkiezingen. Minister, we hebben in de commissie en in de plenaire vergadering al diverse keren over dit onderwerp van gedachten gewisseld.

De aanleiding is algemeen bekend. Vandaag stemt ongeveer de helft van de inwoners in Vlaanderen met de computer, maar die computers zijn volgens mijn informatie al lang afgeschreven. De levensduur is al één of twee keer verlengd. Nu zijn we op een punt gekomen dat er beslissingen moeten worden genomen. Het lijkt me niet aangewezen om de levensduur van die computers nog eens te verlengen. Los van eventuele andere verkiezingen die moeten worden georganiseerd tussen vandaag en de gemeenteraadsverkiezingen, zijn de gemeente- en provincieraadsverkiezingen de eerstvolgende verkiezingen.

Ik weet dat de beslissing daarover federaal valt. De minister van Binnenlandse Zaken, mevrouw Turtelboom, is bevoegd om het systeem te bepalen. De gewesten, gemeenschappen en gemeenten zorgen voor de cofinanciering. Het is nog altijd de wens van de Vlaamse overheid om de eerstvolgende verkiezingen volledig automatisch te laten verlopen.

Minister, als lokale besturen zouden we graag weten waar we aan toe zijn. Die verkiezingen staan voor de deur. We zitten op federaal niveau nog altijd met lopende zaken. Budgettaire uitgaven die de eindhalte overschrijden, kunnen moeilijk worden genomen. Het is bij minister Turtelboom oorverdovend stil. Ik denk dat het dossier nog altijd op haar bureau ligt en dat er nog geen opdracht is toegewezen.

Wij nemen als lokale besturen best het zekere voor het onzekere en brengen best alles in gereedheid om de gemeente- en provincieraadsverkiezingen weer volledig met potlood en papier te laten verlopen. Dat kun je betreuren, maar we mogen geen risico's lopen – tenzij u me het tegendeel kunt aantonen en dat de levensduur van de bestaande computers nog eens kan worden verlengd.

Minister, hoe ver staat het met het gunnen van het prototype? Is het prototype ondertussen ontwikkeld? Is er al gestart met de gunning voor de productie van de stemcomputers? Kunt u op basis van de stand van zaken al meer duidelijkheid geven of de verkiezingen die in 2012 zouden moeten plaatsvinden elektronisch kunnen gebeuren? Kunt u ondertussen garanderen dat de verkiezingen volledig geautomatiseerd zullen verlopen? Welke stappen in het traject moeten nog worden genomen?

Uw administratie is bevoegd voor de organisatie van de gemeente- en provincieraadsverkiezingen, minister. We mogen niets aan het toeval overlaten. Stel dat er problemen ontstaan. Rekening houdend met de stand van zaken aan de overkant van de straat weet ik niet wat er haalbaar is.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Het is ontroerend dat de heer Verfaillie elke keer op hetzelfde terugkomt en hoe bang hij is dat hij met potlood zal moeten stemmen in Veurne.

Ik kan hem geruststellen. Onze minister Turtelboom, die hij voortdurend de zwartepiet probeert toe te schuiven, heeft niet stilgezeten. Ik heb gehoord dat ze bijna klaar is met de procedure en dat de Vlaamse Regering al zou hebben beslist dat het de gemeente geen euro

zal kosten. Ik kan u zeggen dat er tegen 2012 automatisch zal kunnen worden gestemd – op het gevaar af dat ik hiermee het gras voor de voeten van de minister wegmaai.

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Er zijn twee zaken strikt noodzakelijk voor de verkiezingen van 14 oktober 2012. Er moet een uniform systeem worden gehanteerd in alle 308 Vlaamse steden en gemeenten, waardoor er op dezelfde manier kan worden gestemd. Er moet ook zo snel mogelijk duidelijkheid komen.

Mijnheer Vanden Bussche, u zegt dat het dossier ongeveer klaar is. Minister, welke timing gebruikt u om dat duidelijk te maken? In 2006 waren we voor de eerste keer bevoegd voor het organiseren van de gemeente- en provincieraadsverkiezingen. Toen is alles goed verlopen. Ik zou willen dat we dat in 2012 op dezelfde manier kunnen doen.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: De bezorgdheid is terecht over hoe we de volgende verkiezingen organiseren. Vandaag weten we officieel nog niet hoe een en ander zal worden geregeld. Ik vernam zijdelings dat er een overeenstemming is met de federale overheid over het bestek, maar officieel weten we niets.

Minister, hoe zit het met de kostenverdeling? Zal de Vlaamse overheid kosten moeten dragen? Zal de federale overheid kosten dragen? Zullen de gemeenten kosten moeten dragen om het elektronisch stemmen toe te laten? Als gemeenten moeten bijdragen aan een nieuw systeem, dan zijn we veel verder van het elektronisch stemmen dan vandaag.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Het siert de heer Verfaillie dat hij geregeld naar een stand van zaken vraagt in dit dossier dat inderdaad uitermate belangrijk is. Ik heb al herhaaldelijk geantwoord op vragen over dit probleem. Ik verwijs naar een antwoord op een vraag om uitleg van de heer Verfaillie van 9 februari 2010. De heer Dehandschutter heeft een vraag gesteld op 9 maart 2010. Toen had ik het heel gedetailleerd over de procedure. De heer Verfaillie had het er weer over op 4 mei 2010. Ik moet u dus niet nog eens omstandig uitleggen wie de leiding over de procedure heeft, hoe het zit met het bestek, de kostenverdeling enzovoort. Ik heb dat al twee, drie keer uiteengezet. Ik zal daarom ingaan op de kern van de vraag, die weliswaar niet kernachtig kan worden beantwoord.

Dit dossier blijft me zorgen baren. Ik zou niet zo optimistisch zijn als de heer Vanden Bussche. In dit dossier is al heel wat tijd verloren gegaan. De eerste belangrijke stap was de gunning van het prototype, maar destijds hebben we vijf maanden tijd verloren doordat de zaak op het federale kabinet van minister Turtelboom is blijven hangen met betrekking tot het best and final offer (BAFO). Op 10 september 2009 heeft de gunningscommissie een shortlist opgemaakt, waarbij nog drie offertes overbleven. Vervolgens heb ik vanaf oktober 2009 allerlei pogingen ondernomen opdat de BAFO-aanvragen (best and final offer) verstuurd zouden worden. Uiteindelijk heb ik het moeten voorleggen op het Overlegcomité. Er was ook nog een federaal overleg met de federale overheid. Dat heeft ertoe geleid dat de BAFO-aanvraag door de federale overheid verstuurd is na mijn ultiem bilateraal overleg op 22 februari 2010, terwijl de gunningscommissie klaar was met de shortlist op 10 september 2009. Er is dus vijf maanden tijd over gegaan.

De drie geselecteerde bedrijven hebben dan hun BAFO ingediend en de gunningscommissie heeft het evaluatieverslag voorbereid. De vervroegde federale verkiezingen hebben de werkzaamheden van de gunningscommissie grondig verstoord. Ik heb daar ook uitleg over gegeven. Dat heeft opnieuw geleid tot drie maanden vertraging, tot na de zomervakantie 2010.

Uiteindelijk werd er gegund. Ik zal de voor u interessante data geven. Op 29 oktober 2010 heeft de gunningscommissie haar evaluatieverslag met betrekking tot de ingediende BAFO's

voorgelegd. Op 24 november 2010, meer dan een maand later, heeft de federale regering dit verslag goedgekeurd. Op 3 december 2010 heeft de Vlaamse Regering zich daar al bij aangesloten. Op 15 december 2010 werden de niet-geselecteerde bedrijven op de hoogte gebracht. U weet dat dat moet gebeuren met het oog op de standstillprocedure. Maar ook daar is dan weer tijd verloren. Op 15 december is dat gebeurd, terwijl pas op 2 februari 2011 werd gegund. Ook daar is dus weer een maand tijd verloren, want de standstill is er, zoals u weet, maar twee weken. Opnieuw was er dus een vertraging op het federale vlak.

Dat brengt mee dat het prototype momenteel in ontwikkeling is. Het bedrijf aan wie die gunning werd toegekend, Smartmatic, kreeg volgens het bestek twee maanden de tijd voor de oplevering van het prototype. Maar het verhaal wordt eentonig. Ondertussen heeft dat bedrijf op zijn beurt een vertraging van zes weken opgelopen bij de ontwikkeling. Binnen die ontwikkelingsperiode moet er ook een certificering gebeuren door het controleorganisme. Die maakt integraal deel uit van de opdracht. Dat leidt echter niet tot een bijkomende termijn: de certificering moet gebeuren binnen diezelfde periode. Het bedrijf aan wie de gunning werd toegekend, heeft echter zes weken achterstand.

Volgens de huidige timing kan de oplevering gebeuren tegen de tweede helft van mei 2011. Daarin wordt nu voorzien op 23 mei 2011. Ondertussen loopt er wel een boete. Het bestek bevat een forse boeteclausule, die oploopt tot 20.000 euro per dag, 10.000 euro voor hardware en 10.000 euro voor software. Dat bedrag kan oplopen tot 1 miljoen euro. Dat is een troost. Dat heeft er echter alsnog niet toe geleid dat we de verloren tijd hebben ingehaald. Integendeel, de ontwikkeling door het bedrijf loopt op zijn beurt vertraging op.

Mijnheer Verfaillie, ik zal de tweede en de vijfde vraag samen beantwoorden. Er is nog niet gestart met de gunning voor de productie van de stemcomputers. Dat zal u ook wel duidelijk zijn aan de hand van wat ik tot nu toe heb gezegd. Die kan maar gebeuren na een gunstige evaluatie van het prototype én het verkiezingsexperiment, dat ook nog moet gebeuren.

Wat de evaluatie van het prototype betreft, kan ik u het volgende zeggen. Dit prototype moet door alle partijen – de federale overheid en de gewesten die meedoen, met name het Vlaamse en Brusselse Hoofdstedelijke Gewest maar niet Wallonië, dat, zoals u weet, heeft afgehaakt – grondig getest, geëvalueerd en bovendien gecertificeerd worden door een erkend controleorganisme. In dit geval is dat PricewaterhouseCoopers. Ook het college van deskundigen, aangeduid door het Vlaams Parlement, kijkt toe op het hele verloop van de totstandkoming van het nieuw digitaal stelsysteem. Zij worden uitgenodigd door de stuurgroep die de hele overheidsopdracht begeleidt. Het college van deskundigen moet niet valideren.

Zoals ik heb gezegd in mijn antwoord op de eerste vraag, zal er tegen de tweede helft van mei duidelijkheid zijn over de certificering. De evaluatie van het prototype zal door het opdrachtgevend bestuur enkel uitgevoerd worden na oplevering van het definitieve, gecertificeerde product. Een experiment zal pas georganiseerd worden met de definitieve versie van de stemmachines.

Concreet zal de stuurgroep, met dezelfde samenstelling als de gunningscommissie, een advies formuleren. Verder kunnen de gewesten het prototype nog voorleggen aan experts, zoals universiteiten die betrokken waren bij voorafgaande studie. In principe zal ik, net zoals de vorige keer, de zaak ook voorleggen aan de Vlaamse Regering. Ingeval van gunstige evaluatie volgt dus de bestelling van een verkiezingsexperiment. Dat verkiezingsexperiment is een zo realistisch mogelijke verkiezingssimulatie met de echte stemapparatuur. Smartmatic heeft na bestelling drie maanden de tijd om dat te organiseren. Dat betekent in concreto dat het experiment na de zomervakantie van dit jaar kan plaatsvinden, op voorwaarde dat het prototype gunstig wordt geëvalueerd. Ook hier heeft de federale overheid de leiding, maar er werden reeds afspraken gemaakt over een goede betrokkenheid van Vlaanderen. Dat staat in de samenwerkingsovereenkomst, ook bevestigd binnen de stuurgroep die de overheidsopdracht begeleidt en het bilateraal overleg met het kabinet-Turtelboom.

De datum die momenteel naar voren wordt geschoven voor de organisatie van het experiment is 27 oktober 2011. Pas daarna, bij een gunstig verloop van het proefproject, volgt een gunning met betrekking tot de uitrol van de hardware. De leverancier heeft zes maanden nodig om een volledige uitrol te garanderen. Dat wil zeggen dat de gunning ten laatste in de loop van december moet gebeuren. Vervolgens is er nog een gunning nodig voor de software, maar die kan tegelijkertijd met de gunning van de hardware gebeuren. Als alles goed is verlopen – prototype, evaluatie, verkiezingsexperiment enzovoort – kan men voor software en hardware tegelijkertijd gunnen, maar wel via twee aparte gunningen. Dat hoeft echter niet met een tijdsverschil te gebeuren.

Mijnheer Verfaillie, ik zal uw derde en vierde vraag samen behandelen. In dit dossier is er één zekerheid, namelijk dat de verkiezingen voor de lokale en provinciale overheden vaststaan. Ze zijn niet verbonden aan een val van welk bestuur dan ook of van een of andere factor. Misschien is de burgemeester van Veurne vragende partij om die wat uit te stellen met het oog op het gegarandeerd automatisch stemmen. Maar, collega's, we gaan ervan uit dat de datum van deze verkiezingen vaststaat.

Zoals u begrepen hebt uit mijn antwoord op uw eerste vragen, blijven er heel wat voorwaarden verbonden aan het digitaal stemmen met het nieuwe systeem in 2012. Het doel van de Vlaamse Regering blijft ongewijzigd: in 2012 elektronische verkiezingen in alle Vlaamse gemeenten. Alles wordt in het werk gesteld om dat doel te bereiken. De definitieve beslissing kan maar genomen worden na de oplevering van het prototype, de evaluatie ervan, de organisatie van het verkiezingsexperiment en de evaluatie van dat experiment.

Zoals u hebt begrepen, volg ik dit dossier van heel nabij op en ik onderzoek ook alle mogelijke scenario's. Theoretisch zijn er op dit ogenblik drie scenario's. Het eerste is het nieuwe elektronisch stelsysteem, dat, voor alle duidelijkheid, mits voldaan is aan alle voorwaarden, de absolute voorkeur wegdraagt van de Vlaamse Regering. Daarnaast is er de optie met de oude stemcomputers, gecombineerd met papieren stemmen. Zoals u weet, waren die oude stemcomputers enkel aan ongeveer de helft van de Vlaamse gemeenten geleverd. Dat komt neer op 49 procent van de kiezers in Vlaanderen. Ten slotte kan ook worden teruggekeerd naar stemmen met potlood en papier.

Ik wil u ook mededelen dat bij de beslissing van de Vlaamse Regering van 3 december 2010 om zich aan te sluiten bij de beslissing van de Federale Regering tot gunning van de ontwikkeling van een prototype, de Vlaamse Regering ook beslist heeft om een haalbaarheidsstudie te laten uitvoeren over de digitale verwerking van papieren stembiljetten als mogelijk alternatief voor het geval het prototype niet gunstig geëvalueerd zou worden. Dat is een spoor waarvan we hebben vernomen dat het werd gevolgd door de Waalse Regering. Men zei daar dat dat systeem soelaas kan bieden.

Ik heb het resultaat ontvangen van de haalbaarheidsstudie voor het mogelijke alternatief. Het betreft een opdracht die werd uitgevoerd door PricewaterhouseCoopers inzake het gebruik van een digitale pen, aan de hand waarvan de kiezer zijn stem zou kunnen uitbrengen. Rekening houdend met de aanbevelingen van de Raad van Europa, een technische evaluatie en een aantal organisatorische criteria adviseert PricewaterhouseCoopers negatief inzake het gebruik van dit alternatief bij de lokale verkiezingen in Vlaanderen. In deze omstandigheden vervalt deze mogelijkheid.

Gelet op de al geschetste opleverings- en evaluatiemomenten zult u begrijpen dat ik op dit moment jammer genoeg niet kan garanderen dat we in 2012 overal in Vlaanderen met een nieuw digitaal stelsysteem gaan stemmen. De eindbeslissing nu aankondigen, zou voorbarig zijn. Er zijn nog een aantal tussenstappen die positief moeten verlopen. Er is zo veel tijd verloren en we zijn er nog aan het verliezen dat het stilaan op de wet van Murphy lijkt. Als het project geen verdere vertragingen oploopt, is de productie van de nodige stemcomputers echter nog haalbaar, zo garandeert de leverancier. Ik herhaal hier dat ik elke volgende stap

van heel nabij zal blijven opvolgen en het parlement in alle openheid zal informeren over de vooruitgang van dit dossier.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord. Het roept echter nog altijd evenveel vragen op. Ik verneem dat de firma Smartmatic ook al in overtreding is en 20.000 euro boete per dag moet betalen. Het zou wel eens kunnen dat die firma plots verdwijnt of de boeken neerlegt, met als resultaat dat we weer op het beginpunt staan. Het gaat om 10.000 euro voor de software en 10.000 euro voor de hardware, met een maximum van 1 miljoen euro. Ik denk dat het verhaal zeker nog niet ten einde is.

Minister, we zullen dit dossier blijven opvolgen. Er zijn vandaag nog verschillende meningen en opties.

Wat het eventuele verkiezingsexperiment betreft, heb ik een voorstel. Decretaal is bepaald dat er één jaar voor de gemeenteraadsverkiezingen geen gemeentelijke referenda meer georganiseerd kunnen worden. In mijn eigen gemeente is er een vraag om een gemeentelijk referendum, een volksraadpleging te organiseren over een lokaal probleem. De vraag is nu binnen. We moeten natuurlijk alle wettelijke procedures doorlopen: handtekeningen controleren, nagaan of de vraag ontvankelijk is, eventueel overgaan tot het formuleren van de vraag via de gemeenteraad enzovoort. Indien de organisatie doorgaat, hadden we al vooropgesteld dat we in september, of ten laatste begin oktober zouden landen. We bieden u aan om het nieuwe systeem van Smartmatic bij ons uit te testen op de dag dat de volksraadpleging eventueel wordt georganiseerd. Dat kan een win-winsituatie zijn, zowel voor u als voor ons. We kunnen daar zeker versterkt uitkomen.

We zullen het dossier zeker opvolgen. We kijken reikhalzend uit naar de volgende beslissingen die dienaangaande genomen zullen worden. Ik heb begrepen dat het initiatiefrecht niet meer bij de Federale Regering ligt, maar bij Smartmatic, en dat het dan aan de Federale en Vlaamse Regering is om het systeem aan te kopen en, hopelijk kosteloos, ter beschikking te stellen van de lokale besturen.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Minister, is er op de een of andere manier een mogelijkheid om de oude stemcomputers toch nog te gebruiken? Of heeft men die piste volledig verlaten?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijn medewerkers zeggen me dat ik me vergist heb inzake Wallonië. Het gewest heeft zich niet teruggetrokken. Het nam wel deel aan de samenwerkingsovereenkomst, maar is van meet af aan niet meegestapt in de procedure. Het kan wel nog altijd instappen. Dat is dus een kleine correctie op wat ik heb gezegd.

Mijnheer Verfaillie, ik neem akte van het genereuze aanbod dat u formuleert. Het moet natuurlijk nader bekeken worden. Het is wel de bedoeling dat het experiment een echte verkiezing simuleert. Het gaat dus niet om een ja-neestem. Het moet realistisch zijn, met diverse lijsten en mogelijkheden – lijststemmen, voorkeurstemmen en dergelijke meer – in zo getrouw mogelijke omstandigheden. De mensen van het agentschap, die meegeluisterd hebben, zullen akte nemen van uw aanbod. Ik denk echter niet dat het direct beantwoordt aan de bedoeling van het experiment. Ik hoop wel dat het in die periode kan gebeuren. Die datum is natuurlijk van heel groot belang.

Ik zal nog eens herhalen wat ik heb gezegd over de kosten. Destijds heeft de Vlaamse Regering beslist dat ze alle kosten op zich neemt. Er is wel een bijdrage van 20 percent door de federale overheid. De gemeenten staan in voor de zorg, voor het onderhoud gedurende al die tijd, voor, indien nodig, de vervanging van onderdelen. Zoals afgesproken, valt de kostprijs ten laste van de Vlaamse overheid.

Mevrouw De Waele, stemmen met de oude computers heb ik als tweede optie gegeven. Ik hoop echt dat we daar niet toe moeten overgaan. Van verkiezing tot verkiezing wordt gezegd daarmee op te passen. De apparatuur is verouderd en men vindt geen vervangstukken meer. Men moet bij manier van spreken de diskettes collecteren over heel Europa. Bij de laatste federale verkiezingen is dat gelukt. De dag zelf werden nog een aantal reparaties uitgevoerd. Het wordt echter steeds moeilijker. Onze specialisten zeggen dat niet te doen. Men kan natuurlijk altijd goed aankomen. Als men in Brussel met een kaduke wagen vertrekt naar Antwerpen, ondanks de waarschuwing dat niet te doen, en men raakt er toch, kan men zeggen dat het allemaal niet zo erg was. Het kan echter evengoed mislukken. Laten we hopen dat we die optie niet moeten nemen.

Ik heb in dalende volgorde gezegd wat onze voorkeur is. Er zijn heel wat vertragingen opgetreden. Het wordt alsminder comfortabel om te zeggen dat we met zekerheid met dat systeem kunnen werken. U zult begrijpen dat we geen risico's mogen nemen, dat het nieuwe prototype gunstig geëvalueerd moet worden. Stel u voor dat het tegenvalt, dat de hele procedure slecht zit van bij het begin, dan mogen we het hoogstwaarschijnlijk vergeten. Maar de volgende fases zijn natuurlijk even belangrijk: het bouwen van de eerste proeftoestellen, het uitvoeren van het experiment, de gunning van de hardware, waar zes maanden tijd voor nodig is. Ik denk dat het in de meest gunstige hypothese ongeveer tot de zomer 2012 duurt om de hardware te leveren. Dan staan we al dicht bij de verkiezingen van oktober. Theoretisch kan het, als alles gunstig verloopt. Maar het is geen dossier waarbij men zich goed voelt.

Ik kan alleen maar zeggen hoe het allemaal verlopen is. Ik volg het op. Ik dank het agentschap voor het bijzonder goed opvolgen van het dossier. U hebt dat ook gezien aan de timing waarmee wij werken. De week na de federale goedkeuring leggen wij het al voor aan de Vlaamse Regering om ons erbij aan te sluiten. Wij verliezen geen dag tijd in dit dossier omdat we weten hoe belangrijk het is. We zijn echter afhankelijk van anderen.

U zult ongetwijfeld nog de kans krijgen om daarover verder geïnformeerd te worden.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Minister, ik neem daar akte van.

Als slot heb ik nog een kleine uitsmijter. Vandaag staat op de website van De Tijd dat The Financial Times de ontslaggevende Federale Regering looft voor haar goed beleid. Ze krijgt daarvoor zeer goede punten. Misschien moeten we de gemeenteraadsverkiezingen uitstellen en de diverse colleges, die ook een zeer goed beleid voeren, belasten met de lopende zaken, zodat het goede beleid wordt voortgezet.

Alle gekheid op een stokje, feit is dat de Federale Regering zeer goede punten krijgt van The Financial Times. U kunt dat morgen lezen in De Tijd of The Financial Times. Het dossier over het elektronisch stemmen baart me echter nog steeds grote zorgen. Hopelijk weten we over een aantal weken waar we aan toe zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de stand van zaken in het Roma-beleidsplan van de Vlaamse Regering en dat ten aanzien van Midden- en Oost-Europese (Roma-)migranten - 1824 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, collega's, minister, het dossier is hier al een paar keer aan bod gekomen, zowel in de plenaire vergadering als in de commissie. Ik stel deze vraag na de interpellatie van begin januari van mezelf en van de heer Keulen. Aan die interpellatie was een motie verbonden, die door de plenaire vergadering werd goedgekeurd. We vroegen daarin aan de Vlaamse Regering om bepaalde zaken op korte termijn uit te werken of te ondernemen. Dat is de eerste reden waarom ik de vraag stel.

Ik heb de vraag net voor het paasreces ingediend. De tweede reden waarom ik de vraag stel is de Panorama-uitzending 'Bulgarije aan de Leie', waarin een toch wat ontluisterend beeld wordt gegeven van de thematiek, die we hier ook al een paar keer hebben geschetst.

De derde reden waarom ik de vraag stel, is de mogelijke vraag in de plenaire vergadering naar aanleiding van Wereld Roma Dag op 8 april 2011.

Minister, als u het goed vindt, wil ik de puntjes die in de motie waren opgenomen en waarbij gevraagd werd op korte termijn vooruitgang te boeken, overlopen en er meteen mijn vragen aan koppelen.

In punt één wordt gevraagd de werkzaamheden van de werkgroep Midden- en Oost-Europese migranten (MOE) nauwgezet te volgen en in de lijn van de nota van de Vlaamse Regering gecoördineerde acties voor te stellen en uit te werken met aandacht voor zowel de rechten als de plichten van de Midden- en Oost-Europese migranten alsook voor maatregelen die de instroom kunnen beperken. Wat is de stand van zaken?

In punt twee wordt gevraagd ook de lokale besturen te blijven betrekken bij de werkgroep Midden- en Oost-Europese migranten, er knelpunten te laten signaleren en acties te laten voorstellen. Kunt u de ophijsting geven aan de commissie, zodat we kunnen zien of er knelpunten zijn en hoe ver het staat met die actie?

In punt drie wordt gevraagd zo snel mogelijk een interministeriële conferentie samen te roepen. Hoe ver staat het met het samenroepen van die interministeriële conferentie?

In punt vier wordt gevraagd te onderzoeken hoe de werking van de Vlaamse werkgroep Midden- en Oost-Europese migranten kan worden afgestemd op of kan aansluiten bij het Urbiscoopinitiatief in verband met Midden- en Oost-Europese migratie binnen de Benelux. Wat is daar de stand van zaken?

In punt vijf wordt gevraagd te onderzoeken in welke mate kan worden gebruikgemaakt van Europese fondsen. Is er ondertussen vooruitgang geboekt op dat vlak? Hebben we daar zicht op?

In punt zes wordt gevraagd stappen te ondernemen om de informatiedoorstroming vanuit de diverse geledingen van de overheid, waaronder de gemeentelijke overheden, naar de Dienst Vreemdelingenzaken te bevorderen. Welke stappen werden ondertussen ondernomen?

Welke initiatieven zijn er ondertussen ondernomen met het oog op een afstemming van de lokale besturen met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) over het al dan niet toekennen van een leefloon aan die groepen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Roegiers, de Vlaamse werkgroep Midden- en Oost-Europese migranten is ondertussen al drie keer samengekomen, namelijk op 21 december 2010, op 15 februari 2011 en op 22 maart 2011. De werkzaamheden worden systematisch opgevolgd door en teruggekoppeld naar mijn kabinet. De volgende bijeenkomst van de werkgroep is gepland op 14 juni 2011. Op deze bijeenkomst zal al een eerste ontwerp van geïntegreerd actieplan voorgelegd en besproken worden.

In opvolging van de werkzaamheden van de werkgroep is er met ingang van maart 2011 een centraal aanspreekpunt Midden- en Oost-Europese (Roma-)migratie geïnstalleerd bij het Kruispunt Migratie-Integratie vzw. Lokale besturen kunnen voortaan bij dit aanspreekpunt

terecht met al hun vragen in verband met Midden- en Oost-Europese (Roma-)migratie. In een schrijven aan de colleges van burgemeester en schepenen heeft het Agentschap voor Binnenlands Bestuur de gemeenten geïnformeerd over de installatie van dit centraal aanspreekpunt. Tot dusver zijn er nauwelijks vragen binnengekomen bij het aanspreekpunt. De enige vragen betroffen achtergrondinformatie en/of vragen naar sprekers over de problematiek.

In opvolging van de werkzaamheden van de werkgroep zal de VVSG via de eigen kanalen bij de Vlaamse steden en gemeenten met een Roma-concentratie nagaan of er interesse is voor de vraag vanuit de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) om rond de doelgroep Roma ervaringen uit te wisselen.

De interministeriële conferentie (IMC) Integratie in de Maatschappij is onder mijn voorzitterschap samengekomen op 21 maart 2011. Op deze vergadering is onder meer beslist om een werkgroep Roma/Midden- en Oost-Europese migratie op te richten. Deze werkgroep brengt de betrokken ministers van gewesten, gemeenschappen en de Federale Regering bijeen om: de problematiek in kaart te brengen, vertrekkend van bestaande analyses; voorstellen omtrent de verschillende thema's uit te werken, met respect voor de bevoegdheden van gemeenschappen en gewesten; dat in dialoog te doen met de doelgroepen en de actoren die reeds op het terrein actief zijn. Deze werkgroep zal worden voorgezeten door een vertegenwoordiger van de staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

Tot mijn genoegen stel ik vast dat ook de lokale besturen hun eigen bevoegdheden ten volle benutten om misbruiken op te sporen en tegen te gaan en dat ook de federale overheid al enige initiatieven neemt. Ik verwijs naar mijn antwoord tijdens de plenaire vergadering van 8 december 2010, waar ik steden heb opgeroepen om zelf initiatieven te nemen: "(...) politieel optreden tegen overlast, huisvuil, nachtlawaai, allerlei vormen van criminaliteit. Mijns inziens kunnen die steden aan de hand van de tewerkstellingsvergunning scherp toezien bij het inschrijven in bevolkingsregisters." Ik stel vast dat Gent nu optreedt tegen domiciliefraude, en blijkbaar met succes. Ik heb ook gelezen dat de controles op de arbeids- en verblijfsvergunning nu veel strenger gebeurt.

Ik heb in datzelfde antwoord ook opgeroepen om duidelijkheid te scheppen in het statuut van EU-migranten en hun recht op leefloon. Ik heb daarover een brief geschreven naar staatssecretaris Courard. In zijn antwoord bevestigt hij wat ik daarover heb gezegd. Ik kom daar straks op terug. We hebben ook kunnen lezen dat de staatssecretaris voor Fraudebestrijding, de heer Devlies, actief ten strijde trekt tegen schijnzelfstandigheid. Dit lijken mij goede praktijkvoorbeelden om misbruiken te bestrijden.

Het Urbiscoopinitiatief omtrent het thema 'Onverwachte en moeilijk beheersbare instroom van inwijkelingen uit Midden- en Oost Europa in de steden van de Benelux en de aangrenzende regio's' werd toegelicht op de MOE-werkgroep van 22 maart 2011. Leden van de Vlaamse MOE-werkgroep zullen op 28 april 2011 deelnemen aan de expertenworkshop georganiseerd door het Urbiscoopinitiatief. Experts van centrale en stedelijke overheden zullen daar overleggen over diverse deelaspecten van deze problematiek: wonen, werken, onderwijs, dienstverlening, veiligheid. Hierbij staat het delen van kennis en ervaringen centraal. De uitkomsten van de expertenworkshop worden vervolgens ingebracht in een bestuurlijke bijeenkomst op 7 juni, waar politiek verantwoordelijken van de centrale overheden en van steden in de Benelux verdere afspraken zullen maken. De nadruk ligt hier op de gezamenlijke dialoog, zowel tussen de steden onderling als tussen het Europees, federaal, gewestelijk en lokaal niveau. Ikzelf zal voor Vlaanderen deelnemen aan de bestuurlijke bijeenkomst op 7 juni. De uitkomsten van het Urbiscoopinitiatief zullen teruggekoppeld worden naar de MOE-werkgroep op 14 juni 2011 en zullen mee als inspiratie dienen voor het geïntegreerd actieplan, waarnaar ik al verwezen heb. Er zal uiteraard complementair gewerkt worden.

De Vlaamse MOE-werkgroep is nog volop aan het onderzoeken in welke mate gebruik kan worden gemaakt van Europese fondsen. Ik geef u de mogelijkheden die alvast zijn aangehaald. Binnen het Europees Sociaal Fonds (ESF) worden de mogelijkheden in het kader van 'Mensgericht Ondernemen' en het 'Persoonlijk Ontwikkelingsplan' nader bekeken. Er wordt onderzocht of het PROGRESS-programma kan worden aangewend. Dit programma financiert Europese projecten rond antidiscriminatie. Binnen het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) bestaat een operationeel programma dat ruimte biedt voor geïntegreerde stedelijke ontwikkelingsprojecten. Deze middelen zijn echter uitsluitend bedoeld voor de steden Gent en Antwerpen. Volgens mijn informatie maken die steden geen gebruik van die middelen om projecten omtrent Roma- en Midden- en Oost-Europese migratie te financieren. Het Kruispunt Migratie-Integratie kreeg de opdracht een praktijkproject uit te schrijven en in de praktijk te brengen. In dit project vullen verschillende werkwijzen en methodieken elkaar aan. Het is de bedoeling om, als dat mogelijk is, dit project met Europese middelen te financieren.

Op 21 februari heb ik staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding Courard een brief gestuurd. In die brief heb ik op een aantal zaken gewezen.

Ik heb gewezen op misbruiken van de sociale zekerheid en het oneigenlijke gebruik van bepaalde statuten om een verblijfsvergunning te verkrijgen. Deze misbruiken situeren zich binnen de context van de intra-Europese migratie.

Ik heb gewezen op het bestaan van een grijze zone in de OCMW-wetgeving met betrekking tot de periode voor het verkrijgen van het niet-duurzaam verblijf van meer dan drie maanden. De grijze zone laat ruimte voor interpretatie door het lokale bestuur. Hierdoor hanteren verschillende OCMW's verschillende principes voor de verlening van steun aan EU-onderdanen tijdens die eerste periode. Ik heb er tijdens de plenaire vergadering op gewezen dat er een grote divergentie is tussen de manieren waarop de OCMW-wetgeving in Antwerpen en in Gent wordt toegepast.

Tot slot heb ik de staatssecretaris gevraagd aan te geven hoe de uitgangspunten in de OCMW-wetgeving in overeenstemming kunnen worden gebracht met de uitgangspunten van de verblijfswetgeving voor EU-onderdanen.

In zijn antwoord van 16 maart 2011 heeft staatssecretaris Courard nadere uitleg gegeven bij de drie mogelijke types verblijfsrecht voor EU-burgers en hun familieleden sinds de omzetting van de richtlijn 2004/38/EG in Belgisch recht, meer bepaald de wijziging van de wet van 15 december 1980 en bij de steun waarop die mensen, in functie van het type verblijfsrecht, aanspraak kunnen maken.

Aangezien ik dit tijdens de commissievergadering van 11 januari 2011 al uitvoerig heb toegelicht, vat ik het antwoord van staatssecretaris Courard vandaag nog even kort samen.

EU-burgers en hun familieleden met een permanent verblijfsrecht kunnen aanspraak maken op een gelijke behandeling als Belgische burgers. Dat geldt ook voor de steun door het OCMW. EU-burgers en hun familieleden die een verblijfsrecht van meer dan drie maanden hebben, kunnen aanspraak maken op het recht op maatschappelijke integratie. Om dit verblijfsrecht te verkrijgen, moet iemand werknemer of zelfstandige zijn en dit kunnen bewijzen, over voldoende bestaansmiddelen beschikken en niet ten laste van ons socialebijstandsstelsel vallen of ingeschreven zijn als student en over voldoende bestaansmiddelen beschikken.

Voor de tweede en de derde categorie is het recht op maatschappelijke integratie beperkt. Indien iemand een onredelijke last voor het socialebijstandsstelsel vormt, kan zijn verblijfsrecht worden ingetrokken. In dat geval valt hij niet langer binnen de voorwaarden voor het recht op maatschappelijke integratie. De eerste categorie, bestaande uit werknemers, zelfstandigen en werkzoekenden, wordt niet door het criterium van de onredelijke last geïsoleerd. Indien een EU-burger financiële steun van het OCMW ontvangt, kan dit worden

beschouwd als een aanwijzing dat hij niet langer de hoedanigheid bezit die aan de basis van zijn verblijfsrecht langer dan drie maanden ligt. In dat geval kan het verblijfsrecht en bijgevolg ook de OCMW-steun worden ingetrokken.

EU-burgers en hun familieleden die beweren tot een van de categorieën te behoren die recht geven op een verblijfsrecht van langer dan drie maanden, hebben een bijlage 19 ontvangen. Dat is de aanvraag van de verklaring van inschrijving. Ze kunnen geen aanspraak maken op het recht op maatschappelijke integratie. In bepaalde gevallen kunnen ze, steeds na een grondig sociaal onderzoek, aanspraak maken op maatschappelijke dienstverlening door het OCMW.

Voor EU-burgers met de Roemeense of de Bulgaarse nationaliteit die werknemer zijn, geldt tot 31 december 2011 een andere regeling. Zij ontvangen in eerste instantie de bijlage 3ter. Dat is een melding van aanwezigheid. Dit verleent hen geen recht op maatschappelijke dienstverlening. Zij kunnen pas aanspraak maken op maatschappelijke dienstverlening als ze in het bezit van een bijlage 19 zijn. Die bijlage wordt slechts na een periode van een jaar afgeleverd. EU-burgers en hun familieleden met een verblijfsrecht van minder dan drie maanden kunnen geen aanspraak maken op een financiële bijdrage van het OCMW. Het gaat hier immers om een verblijf als toerist.

Dat stemt allemaal overeen met het antwoord dat ik in deze commissie heb gegeven. Het is echter een goede zaak dat de staatssecretaris dat heeft bevestigd.

Als antwoord op mijn vraag hoe de voorwaarden van het verblijf, ook na het verkrijgen van het verblijfsrecht, op afdoende wijze kan worden gecontroleerd, heeft de heer Courard op de gegevensuitwisseling via de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid (KSZ) gewezen. Die uitwisseling van gegevens moet de controle door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vergemakkelijken. Ik heb eerder al vermeld dat het leggen van kruisverbanden een goede zaak zou zijn.

De gegevens van EU-burgers die de hoedanigheid van student hebben en die het leefloon ontvangen, worden langs de KSZ aan de DVZ bezorgd. De aanvraag tot uitbreiding tot een gegevensstroom betreffende personen die over voldoende bestaansmiddelen beschikken en het leefloon ontvangen, heeft van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer een gunstig antwoord gekregen. Deze gegevensstroom wordt momenteel technisch ontwikkeld. Het gunstig antwoord van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer was hiervoor een voorwaarde.

De aanvraag voor een derde gegevensstroom in verband met EU-burgers die de hoedanigheid van werknemer, zelfstandige of werkzoekende invoeren, is bij de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ingediend. Deze gegevensstroom vormt een aanwijzing in verband met de hoedanigheid die de betrokkene als basis voor zijn verblijfsrecht invoert. Deze aanvraag heeft rechtstreeks betrekking op de mensen die recht op maatschappelijke dienstverlening en op een leefloon hebben.

Staatssecretaris Courard wijst er tevens op dat de DVZ zich naar het Europees recht moet voegen en zich niet enkel tevreden mag stellen met de gegevens die langs de net vermelde gegevensstromen worden verstrekt. Wat het criterium van de onredelijke last betreft, moet de individuele toestand van de betrokkene eveneens worden onderzocht.

Er zijn geen specifieke initiatieven samen met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) genomen. De beslissing Midden- en Oost-Europese Roma-migranten al dan niet een leefloon toe te kennen, behoort tot de lokale autonomie. Staatssecretaris Courard heeft in zijn antwoord van 16 maart 2011 een synthese gegeven van de drie types verblijfsrecht voor EU-burgers en hun familieleden die sinds de omzetting van de Europese richtlijn 2004/38/EG in het Belgisch recht mogelijk zijn en van de steun waarop die mensen, naargelang hun verblijfsrecht, aanspraak kunnen maken.

Ik heb inmiddels alle OCMW's en alle colleges van burgemeester en schepenen een exemplaar van deze synthesesnota laten bezorgen. Ik hoop dat de nota hun toelaat de wetgeving op een min of meer synchrone manier toe te passen. Dit moet het mogelijk maken fraude te bestrijden, de onregelmatige instroom aan te pakken en het probleem te beheersen.

Ik hoop dat de federale overheid ook veiligheidsmaatregelen zal treffen. De procureur des Konings van Gent heeft mijn schrijven nooit beantwoord. In zijn vrije tribune heeft burgemeester Termont verklaard dat aan deze instroom heel wat zware criminaliteit is verbonden. Ik hoop dat daar een prioriteit van wordt gemaakt.

De maatregelen die we nemen en de bestaande contacten in de Benelux moeten het federale samenwerkingsverband in staat stellen de aanwezige mensen te helpen integreren en naar huisvesting, onderwijs en kansen op de arbeidsmarkt te leiden. Om die reden moet werk worden gemaakt van het actieplan dat, in samenwerking met alle beleidsdomeinen, in de MOE-werkgroep tot stand moet komen.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Ik dank de minister voor zijn uitgebreid antwoord. Ik vind het verheugend dat op relatief korte termijn, sinds hij zijn eerste antwoord heeft gegeven, tal van initiatieven zijn genomen. De minister en staatssecretaris Courard hebben heel wat duidelijkheid verschaft.

Ik was van plan erop aan te dringen het antwoord van staatssecretaris Courard ook aan de OCMW's en aan de steden en gemeenten te bezorgen. Klaarblijkelijk is dit reeds gebeurd. Mijn vragen en opmerkingen zijn dan ook uitgeput.

Ik kijk in elk geval uit naar 14 juni 2011, de dag waarop de MOE-werkgroep opnieuw zal vergaderen. Normaal gezien zal dan een eerste versie van het geïntegreerd actieplan worden gepresenteerd.

Ik wil de voorzitter danken voor het feit dat ik deze vraag om uitleg heb mogen stellen. Ik vind dit een bijzonder belangrijke thematiek. Deze vraag om uitleg biedt de commissieleden, voor zover ze aanwezig zijn, de mogelijkheid inzicht te verwerven en deze uitdaging verder op te volgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Lode Ceysens tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de oprichting van een eengemaakt Vlaams bestuursrechtcollege - 1840 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Ceysens heeft het woord.

De heer Lode Ceysens: Voorzitter, ik wil verwijzen naar twee commissies die vorig jaar zijn opgericht, namelijk de expertencommissie onder voorzitterschap van mevrouw Berx en de parlementaire commissie onder voorzitterschap van de heer Sauwens die, respectievelijk in opdracht van de Vlaamse Regering en van het Vlaams Parlement, hebben onderzocht hoe een aantal maatschappelijk belangrijke investeringen in Vlaanderen sneller kunnen verlopen.

Ik herinner me dat tijdens een van de eerste vergaderingen een Nederlandse spreker heeft opgemerkt dat Nederland net hetzelfde heeft meegemaakt. Op een bepaald ogenblik zat Nederland op slot. Dit was tekenend voor het onderwerp dat deze commissies hebben behandeld.

Ik wil het in het bijzonder hebben over één aanbeveling van de commissie-Berx: de oprichting van een Vlaamse eengemaakte administratieve rechtbank om de wildgroei aan verschillende Vlaamse administratieve rechtscolleges te stuiten. De Raad van State en het Grondwettelijk Hof schreven reeds verschillende keren dat Vlaanderen bevoegd is om voor de eigen bevoegdheden specifieke administratieve rechtscolleges op te richten. Vlaanderen, en ook andere deelstaten, maakten daar inmiddels ook gebruik van.

Het kan echter niet de bedoeling zijn dat iedereen zomaar eigen sectorale rechtscolleges gaat oprichten, met eigen procedurereglementen, eigen personeelsstatuten enzovoort. Daar komt dan nog eens bij dat de werklust in die rechtscolleges op zijn zachtst gezegd niet altijd evenwichtig is verdeeld. Het zoeken naar synergieën of zelfs een fusie is dan ook niet onlogisch. Iedereen denkt dan in de eerste plaats aan de twee bestaande grote colleges, de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Milieuhandhavingscollege, maar naast deze twee grote zijn er nog een aantal andere administratieve rechtscolleges en beroepsorganen die men eventueel als administratieve rechtbank zou kunnen beschouwen.

Op 4 april 2011 vergaderde de commissie-Sauwens nog eens, over de grote achterstand bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Een van de vragen daar betrof de eventuele vrijwillige samenwerking tussen het Milieuhandhavingscollege en de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Bleek dat daar nog niet veel van in huis is gekomen, met uitzondering van het onthaal. Tijdens de vergadering hoorden we wel dat u werkt aan de fusie van deze rechtscolleges, om zo tot de oprichting te komen van één Vlaams bestuursrechtcollege.

Minister, daarmee is onze nieuwsgierigheid uiteraard zeer grondig geprikkeld. Ik wil u daarover dan ook enkele vragen stellen. Welk traject bewandelt u om dit rechtscollege op te richten? Hoever staat het daarmee? Wat zijn de knelpunten? Zijn er administratieve rechtscolleges die u niet wenst te integreren in deze ‘eenheidsrechtbank’? In concreto, gaat u voor een totaalaanpak of voor een stapsgewijze aanpak?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, collega's, u refereert terecht aan de aanbevelingen van de twee commissies die de Vlaamse overheid inspireerden om te werken aan een efficiëntere organisatie van de overheid en haar werking. De commissie-Berx deed een aanbeveling over een bestuursrechtcollege. De aanbevelingen van die commissie dateren van 25 februari 2010. Op 1 maart 2010 gaf ik aan het Departement Bestuurszaken de opdracht om de verschillende opties met betrekking tot deze aanbevelingen te onderzoeken. Uit dit onderzoek blijkt dat de oprichting van een ‘bijzonder’ Vlaams bestuursrechtcollege de enige mogelijkheid is die tegemoetkomt aan de wens om een wettelijke, doelmatige, kostefficiënte en effectieve regeling van de geschillen tussen de rechtszoekende en de Vlaamse overheid te realiseren.

Op 14 juni 2010 gaf ik de opdracht om een principenota aan de Vlaamse Regering voor te bereiden. Daarin ligt de nadruk op de doelmatigheids- en efficiëntiewinsten, dankzij de integratie van de bestaande administratieve rechtscolleges in één Vlaams bestuursrechtcollege. De scope van dat Vlaams bestuursrechtcollege wordt vastgelegd: de Raad voor Vergunningsbetwistingen, het Milieuhandhavingscollege, de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbepalingen, de (provinciale) raden voor Verkiezingsbetwistingen en de tot een administratief rechtscollege omgevormde Beroepscommissie voor Tuchtzaken voor de lokale besturen.

Ik geef u een overzicht van de verschillende stappen die reeds werden gezet. Met het oog op de realisatie van een breed draagvlak voor deze aanpak, is eerst overlegd met de administratie en met vertegenwoordigers van de voornoemde administratieve rechtscolleges. Dat gebeurde in december 2010. Op 27 januari 2011 werd in een interkabinettenwerkgroep met alle kabinetten overlegd. Vervolgens werd de procedure van administratieve en begrotingscontrole

opgestart, en op 7 april 2011 verleende de Inspectie van Financiën haar advies. Daarna is het begrotingsakkoord aangevraagd.

De principenota staat op de agenda van de Vlaamse Regering, voor haar bijeenkomst op 29 april 2011. Nadat de Vlaamse Regering haar akkoord heeft verleend aan de principenota over de oprichting van een bijzonder Vlaams bestuursrechtcollege, zal ik opdragen één of meerdere werkgroepen op te richten. Daarin moeten vertegenwoordigers van de betrokken ministers, de betrokken administratieve rechtscolleges en een aantal experts uit de administratie zetelen. Deze werkgroep of werkgroepen zal of zullen tot taak hebben de oprichting van het bijzonder Vlaams bestuursrechtcollege uit te werken, inclusief de voorbereiding van de wijziging van regelgeving – van de decreten en besluiten.

Wat zijn de knelpunten? De huidige administratieve rechtscolleges zijn in de vorige regeerperiodes onafhankelijk van elkaar tot stand gekomen. Ze verschillen zeer sterk van elkaar, op het vlak van werking, samenstelling, statuut van de rechters enzovoort. Het gevolg is dat de verschillende regelingen totaal niet op elkaar zijn afgestemd. Als men de verschillende regelingen naast elkaar legt, moet men vaststellen dat er anomalieën zijn die moeilijk kunnen worden uitgelegd. Ik geef enkele voorbeelden. Bij alle administratieve rechtscolleges worden de bestuursrechters voor het leven benoemd, behalve bij het Milieuhandhavingscollege, waar de bestuursrechters een – weliswaar hernieuwbaar – mandaat van zes jaar opnemen. Dat leidt er ook toe dat ze een minder gunstige pensioenregeling hebben.

Ook op het vlak van de bezoldiging zijn er verschillen die moeilijk te verklaren zijn. Bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen is de verloning afgestemd op die van de topambtenaren bij de Vlaamse administratie. Bij het Milieuhandhavingscollege is de verloning afgestemd op die van de magistraten van de Raad van State. Bij de andere administratieve rechtscolleges wordt de verloning forfaitair bepaald. Sommige administratieve rechtscolleges werken met het door het bevoegde departement ter beschikking gestelde personeel, andere hebben eigen personeelsleden in dienst. Voor sommige administratieve rechtscolleges bepaalt het oprichtingsdecreet bijvoorbeeld welke selectieprocedure moet worden gevolgd en welke onverenigbaarheden gelden voor de bestuursrechters, bij andere administratieve rechtscolleges is dat niet geregeld.

Het is mijn bedoeling om de verschillende administratieve rechtscolleges samen te voegen en de verschillende kamers te integreren tot één Vlaams bestuursrechtcollege. In dat ene college zullen dus verschillende kamers functioneren. Zoals vermeld, wordt op die manier gestreefd naar zoveel mogelijk doelmatigheids- en efficiëntiewinsten, bijvoorbeeld dankzij de flexibele inzet van bestuursrechters en het ondersteunend personeel. U wees zelf op de grote verschillen in werklast. Bij milieu zorgden zes magistraten voor negen uitspraken, maar bij ruimtelijke ordening is er een grote achterstand in de verwerking van de dossiers. Wij moeten gaan naar een modern systeem dat overal in de noordelijke landen bestaat, behalve in België: de rechter spreekt recht en wordt beleidsmatig ondersteund door vonnisvoorbereiders.

Die rechters moeten op vele domeinen inzetbaar zijn, van milieuzaken tot kwesties inzake ruimtelijke ordening. Men moet echt niet een specialist zijn, op voorwaarde dat de voorbereiding goed gebeurt. Ik verwijs in dat verband naar de referendarissen bij het Hof van Cassatie, die de dossiers voorbereiden en documentatie aandragen. Ik hoop dat we een modern rechtcollege kunnen oprichten, natuurlijk ondersteund door een goed management.

Er moet ook worden gezorgd voor samenwerking op het vlak van ICT, telefonie en archivering, voor de inzet van referendarissen als onderzoekers en vonnisvoorbereiders, voor het gemeenschappelijk gebruik van zittingszalen enzovoort. Ook op logistiek vlak kan veel worden verbeterd. Het wordt een belangrijke uitdaging om de beoogde efficiëntiewinsten effectief te realiseren.

Een andere belangrijke uitdaging bestaat erin de verschillende regelingen te harmoniseren, zonder afbreuk te doen aan de eigenheid van de verschillende kamers. Een voorbeeld is het

uitwerken van één uniform statuut voor de rechters, dat echter rekening houdt met het feit dat sommige bestuursrechters voltijds werken, zoals die van de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Milieuhandhavingscollege, en andere slechts deeltijds in functie van de beroepen die worden ingesteld. Ik denk dat we naar één regeling moeten overgaan. Een ander voorbeeld is het uitwerken van één uniform procedurereglement, waarbij de huidige procedurereglementen van de verschillende administratieve rechtscolleges maximaal op elkaar worden afgestemd, evenwel rekening houdend met de verschillende sectorale regeling. Als men naar de Raad van State gaat, is er ook één procedurereglement, onafhankelijk van het soort betwisting.

Een belangrijk aandachtspunt zal een goede werklastmeting zijn. Zoals kon worden afgeleid uit verschillende berichten in de media, is de werklast zeer verschillend. De Raad voor Vergunningsbetwistingen had in 2009-2010 753 schorsings- en annulatieverzoeken, en slechts 110 uitspraken door 3 rechters. In 2009 had het Milieuhandhavingscollege 9 uitspraken over evenveel zaken, behandeld door 6 rechters. Deze cijfers spreken voor zich. Ze wijzen op een zeer ongelijke werklast voor die twee raden. De verschillen zijn deels te verklaren doordat bij de opstart niet goed kon worden ingeschat hoeveel beroepen er zouden worden ingesteld bij deze administratieve rechtscolleges. Nu we daar een beter zicht op hebben, komt het erop aan te zorgen voor een billijke spreiding van de werklast, wat kan worden gerealiseerd door de flexibele inzet van de rechters, waarbij de voorzitter een managementrol toebedeeld krijgt.

Zoals volgt uit het antwoord op de eerste vraag ga ik voor een exhaustieve benadering en wens ik de vier bij de Vlaamse overheid bestaande administratieve rechtscolleges te integreren in het Vlaams bestuursrechtcollege: de Raad voor Vergunningsbetwistingen, het Milieuhandhavingscollege, de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbepalingen, de provinciale Raden voor Verkiezingsbetwistingen. Daarnaast zal ook de Beroepscommissie voor Tuchtzaken voor de lokale besturen deel uitmaken van het Vlaams bestuursrechtcollege. Dit intern beroepsorgaan zal dus worden omgevormd tot een administratief rechtcollege. Het zal ook leiden tot uniforme rechtspraak, tot een grotere transparantie en dergelijke meer.

Het analoge beroepsorgaan voor tuchtzaken bij de diensten van de Vlaamse overheid kan geen deel uitmaken van het Vlaams bestuursrechtcollege, omdat dat orgaan volgens het federale Algemene Principes Koninklijk Besluit (APKB) paritair moet zijn samengesteld uit vertegenwoordigers van de overheid en van de vakbonden. Het APKB stelt in heel ons bestuurlijk systeem nog altijd voorwaarden waar we soms vanaf willen geraken. Hier is het een rem om dit te integreren. Als het APKB wordt afgeschaft, wat een vraag is van alle Vlaamse partijen in het kader van de federale onderhandelingen, zal dit orgaan geïntegreerd kunnen worden in het Vlaams bestuursrechtcollege.

Indien er ingevolge een staatshervorming nieuwe administratieve rechtscolleges worden overgeheveld van de federale naar de Vlaamse overheid, zullen ze eveneens moeten worden geïntegreerd in het nieuw Vlaams bestuursrechtcollege. Dat is zo opgenomen in de principenota die binnenkort zal worden geagendeerd op de Vlaamse Regering.

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

De heer Lode Ceyssens: Minister, ik dank u voor uw zeer uitvoerig antwoord. We stellen met tevredenheid vast dat er een voortgang is. Het is immers een heel belangrijke stap inzake een aantal administratieve procedures en het afhandelen ervan in Vlaanderen.

Ik begrijp dat u vrijdag naar de ministerraad gaat met een nota en dat er dan een werkgroep wordt opgestart. Is er een timing opgesteld van een aantal targets die gehaald moeten worden binnen die werkgroep? Als bepaalde zaken op elkaar afgestemd moeten worden, zou het wel eens kunnen zijn dat er iets moet gebeuren op decreetgevend vlak. Als we een bepaalde

timing willen halen, denk ik toch dat het nodig is dat bepaalde targets van in den beginne heel duidelijk gesteld worden.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Ceyssens, alles hangt natuurlijk af van de werkzaamheden van de werkgroep. Ik wil dat er snel wordt gewerkt. Zoals u zegt, is het een heel belangrijk project. Ik denk dat Vlaanderen op dit vlak niet goed bezig is, dat we veel kunnen verbeteren. Ik vind dat een uitstekende aanvulling van de commissie-Berx.

Het is zo dat de secretaris-generaal van Bestuurszaken de werkgroep zal voorzitten, zodat we dat allemaal heel goed kunnen opvolgen. Ik heb de opdracht gegeven om, als alles naar wens verloopt, ervoor te zorgen dat er een voorontwerp van decreet zou zijn voor het einde van 2011. Dat voorontwerp moet dan natuurlijk nog de diverse fases doorlopen. Dat vergt intens werk. Er is ook heel wat decretaal werk mee gemoeid.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Filip Watteeuw tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het gebruik van uitzendkrachten door gemeenten en ministeries - 1850 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister, de uitzendsector zit duidelijk weer in de lift. Er worden mooie groeipercentages genoteerd. Zoals u weet, zou dat niet aan de overheden mogen liggen. Er bestaan nogal wat beperkingen voor overheden om gebruik te maken van uitzendarbeid. Gewesten, gemeenten, ministeries kunnen niet zomaar een beroep doen op uitzendkrachten. Ze kunnen dat eigenlijk alleen maar ter vervanging van contractuele personeelsleden. Het was nogal opvallend dat de topman van Federgon recent verklaarde dat er nogal wat gemeenten, gewesten en ministeries die beperkingen naast zich neerleggen en ook een beroep doen op uitzendarbeid, hoewel dit wettelijk gezien niet kan.

Minister, wat is uw standpunt over de bewering dat sommige gemeenten, overheidsdiensten en ministeries het verbod naast zich neerleggen om uitzendkrachten in te zetten ter vervanging van statutaire werknemers? Zult u in dat verband initiatieven nemen? Ik weet dat er bij de controle op uitzendarbeid een samenspel is tussen de federale inspectie sociale wetten en de Vlaamse sociale inspectie. U houdt toezicht op de gemeenten. Welke initiatieven wilt u nemen? Hebt u er zicht op in hoeverre dat fenomeen wijdverbreid is bij de Vlaamse gemeenten en andere lokale besturen? Gebeurt dat inderdaad enkel ter vervanging van contractuele personeelsleden? Hebt u daarover cijfers? Heeft de Vlaamse overheid ook uitzendkrachten ingezet in de zin zoals aangegeven door de topman van Federgon? Over welke diensten en ministeries gaat het dan?

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Minister, het zal u ongetwijfeld niet ontgaan zijn dat dit thema mij bijzonder na aan het hart ligt. Daarom wil ik me ook aansluiten bij de vragen van de heer Watteeuw. Zeker voor wat de eerste vraag betreft, zou het me verwonderen dat statutaire werknemers vervangen zouden worden. Dat mag en kan niet. Als dat toch gebeurt, wil ik erop aandringen om initiatieven te nemen.

Mijnheer Watteeuw, de wetgeving is niet alleen redelijk strikt voor de openbare besturen, maar ook voor privébedrijven. Uit de praktijk blijkt dat ze een loopje nemen met de wetgeving en die aan hun laars lappen. Ze springen heel creatief om met de drie voorwaarden

waaraan voldaan moet worden om een beroep te doen op uitzendarbeid. Uitzendcontracten worden vaak gebruikt als proefcontracten. Veel werknemers rijgen de uitzendcontracten aan elkaar, zonder dat er uitzicht is op een langdurig of vast contract.

Ik pleit ervoor daar zeer omzichtig mee om te springen, ook bij de openbare diensten. Persoonlijk ben ik daar zelfs een tegenstander van. In de privésector leidt het vaak tot misbruik. De overheid mag niet in dezelfde val trappen. Wat mij betreft, zou de uitzendsector eerst moeten bewijzen dat ze de wetgeving wil toepassen en naleven vooraleer het systeem kan worden uitgebreid tot de overheden.

Ook vanuit het oogpunt van de werknemer is dat helemaal geen goede oplossing. Zowel de privébedrijven als de openbare besturen moet de mensen werkzekerheid bieden, waarop ze een toekomst kunnen bouwen. Met de uitzendarbeid en -contracten is dat absoluut niet het geval. Als overheid moeten we zeker het voorbeeld geven.

Het lijkt me ook tegenstrijdig te zijn met een efficiënte en effectieve overheid. In mijn ogen is er voor een effectieve en efficiënte overheid standvastigheid nodig en geen tijdelijke oplossing. Bovendien blijkt uit het onderzoek van professor Hans De Witte dat jobonzekerheid niet goed is voor de productiviteit van de werknemers. Ze voelen meer afstand ten aanzien van hun werk. Ook hun motivatie en inzet dalen, en ze melden zich vaker ziek. Dat is ook de reden waarom ik zeg dat dit volledig ingaat tegen een efficiënte en effectieve overheid.

Ik zie totaal geen voordeel. Bovendien is het ook – veel – duurder. Er is geen voordeel, noch voor de openbare besturen, noch voor de werknemers zelf. Ik vraag me dan ook af of de noodzaak bewezen is van uitzendarbeid. Zijn er concrete voorbeelden van de zogenaamd bestaande noodzaak? Gemakshalve wordt vaak gebruikgemaakt van die mogelijkheid.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer De Loor, ik kan het toch niet nalaten namens mijn fractie zelf een kleine kanttekening te maken. U weet dat we daarover van mening verschillen. Open Vld is wel van mening dat onderzocht moet worden in welke mate uitzendarbeid kan meespelen. Voor ons zijn vooral de arbeidsvoorwaarden enorm belangrijk. Ik denk dat we daarover een verschillende visie hebben. Wij menen dat uitzendarbeid vaak tegemoet kan komen aan een jobaanbod waarvoor flexibiliteit noodzakelijk is. We zien dat dergelijke contracten in de privésector wel vaak leiden tot contracten van langere duur.

We moeten afstappen van de vooringenomenheid. Ik zeg niet dat u vooringenomen bent, maar het neigt toch in die richting. Ik heb u toch horen zeggen dat het vaak tot misbruik leidt. We mogen niet blind zijn voor de misbruiken die er ongetwijfeld af en toe zijn. Daarnaast is het echter belangrijk te benadrukken dat de uitzendsector een belangrijke economische sector is, die heel veel mensen tewerkstelt, zonder dat er sprake is van misbruik. Op die manier wordt tegemoetgekomen aan een nood op de markt.

Minister, u kent onze mening. Ik had dan ook graag, maar dan vanuit een ander oogpunt, aan u gevraagd hoe u staat tegenover de vragen van de collega's.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, collega's, doordat er geen uitvoeringsbesluit is van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, is uitzendarbeid niet toegelaten in de publieke sector. Noch de diensten van de Vlaamse overheid, noch de lokale besturen kunnen dus momenteel een beroep doen op uitzendarbeid.

Wat de diensten van de Vlaamse overheid betreft, is er daarenboven het beletsel dat het APKB (Algemene Principes Koninklijk Besluit) enkel de statutaire en de contractuele tewerkstellingsvorm toelaat, en dus geen uitzendarbeid. Wat de lokale besturen betreft, waarop het APKB niet van toepassing is, geldt er één uitzondering: uitzendarbeid is wel toegestaan voor de vervanging van afwezige contractuele personeelsleden.

In haar advies bij het door mevrouw Ceysens ingediende amendement bij het ontwerp van decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling, bevestigt de Raad van State dat de decreetgever niet bevoegd is voor de regeling van uitzendarbeid voor de Vlaamse administratie. In de vorige regeerperiode heeft de Vlaamse Regering op 14 november 2008 ten aanzien van de federale overheid het standpunt ingenomen dat ze voorstander is van de uitvoering van de wet van 24 juli 1987, zodat de lokale besturen de mogelijkheid hebben om een beroep te doen op uitzendarbeid, op voorwaarde dat een verbetering van de sociaalrechtelijke bescherming van uitzendkrachten wordt gerealiseerd.

In deze regeerperiode volgt duidelijk uit mijn beleidsnota Bestuurszaken 2009-2014 dat ik er voorstander van ben dat uitzendarbeid ook mogelijk wordt voor de diensten van de Vlaamse overheid en de lokale besturen als bijkomend instrument om op korte termijn dringende personeelsbehoeften te kunnen invullen.

Het toezicht op de naleving van de wetgeving gebeurt op het federale niveau. De wet van 24 juli 1987 op de uitzendarbeid is een federale bevoegdheid. Het toezicht op de bepalingen van deze wet is toegewezen aan de federale arbeidsinspectie.

De – Vlaamse – afdeling Inspectie Werk en Sociale Economie ziet toe op de uitzendkantoren en de naleving door deze kantoren van de toepasselijke wetgeving. Deze afdeling deelde mij mee dat ze tot nog toe geen klachten of vragen tot onderzoek had ontvangen met betrekking tot het beroep dat bepaalde overheidsdiensten zouden doen op uitzendarbeid.

Er is ook nog het Vlaams administratief toezicht op de lokale besturen door de minister van Binnenlands Bestuur en de provinciegouverneurs. De minister en de gouverneurs kunnen beslissingen van de gemeenteraad of het college van burgemeester en schepenen schorsen of vernietigen indien ze onwettelijk zijn.

Het Agentschap voor Binnenlands Bestuur deelde mij mee dat het tot nog toe geen klachten hieromtrent heeft ontvangen en ook geen weet heeft van recente schorsingen of vernietigingen van beslissingen tot het inzetten van uitzendkrachten door Vlaamse gemeenten en andere lokale besturen.

In het begin van de jaren negentig waren er enkele Vlaamse openbare instellingen, zoals de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) en de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), die een beroep deden op uitzendarbeiders van t-interim. Ik heb geen weet van het gebruik van uitzendkrachten binnen de diensten van de Vlaamse overheid gedurende de vorige of de huidige regeerperiode. Zoals vermeld, is de tewerkstelling van uitzendkrachten immers in het geheel niet toegelaten binnen de diensten van de Vlaamse overheid. Deze vallen onder het federale APKB, dat enkel de statutaire en de contractuele tewerkstellingsvorm toelaat, en dus geen uitzendarbeid.

Om toch in te spelen op de invulling van de tijdelijke personeelsbehoeften van de Vlaamse overheidsdiensten, is het instrument Flexpunt ontwikkeld in het kader van het sectoraal akkoord 2005-2007. Flexpunt doet in eerste instantie een beroep op medewerkers die reeds in dienst zijn bij de Vlaamse overheid en in tweede instantie op externe dienstverleners voor de toeleiding van geschikte kandidaten. De medewerkers die op deze wijze worden aangetrokken, krijgen een tijdelijk contract van de betrokken overheidsdienst aangeboden. Het is dus de Vlaamse overheid die de werkgever is van deze personeelsleden. Het gaat hier dus niet om uitzendarbeid.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister, ik dank u voor uw antwoord, hoewel ik wel wat op mijn honger blijf. De uitspraak van de topman van Federgon was zeer duidelijk. Hij zei dat gemeenten, lokale besturen de federale wetgeving naast zich neerleggen. U zegt dat u geen klachten hebt ontvangen. De vraag is natuurlijk of u in het kader van het algemeen toezicht niet moet toezien op de naleving van deze wetgeving. Het is duidelijk dat een aantal

gemeentebesturen volgens de topman van Federgon een aantal besluiten hebben genomen die niet kunnen. We moeten dat verder bekijken. Ik hoop dat u alsnog wilt nagaan of de wetgeving door de lokale besturen wordt nageleefd en of men er altijd de correcte besluiten neemt.

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Minister, ook ik dank u voor uw antwoord.

Mevrouw De Ridder, we verschillen daarover inderdaad van mening. Ik zou al blij zijn als de wetgeving door de uitzendsector en de werkgevers gerespecteerd zou worden. Het gaat niet alleen om de misbruiken. Ik ben van oordeel dat men geen toekomst kan opbouwen met dagen weekcontracten. Ik spreek nu ook als OCMW-voorzitter. Het zijn vooral de sociaal zwakkeren die uitzendwerk doen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Collega's, ik heb verwezen naar mijn beleidsnota, waarin ik ervoor opteer dat de overheid dat wel kan doen, maar natuurlijk binnen de wettelijkheid en met respect voor het instrument zoals het bedoeld is. Men kan misbruik maken van het instrument en ervoor zorgen dat mensen permanent uitzendwerk doen. Onze managers, onze leidend ambtenaren worden echter elke week, elke maand geconfronteerd met het onverwacht uitvallen van medewerkers. Als men voor iemand die tijdelijk uitvalt door een ongeval of een andere externe omstandigheid via een uitzendkantoor onmiddellijk een geschikte kandidaat vindt om in die periode in te springen, dan kan men ervoor zorgen dat die diensten blijven draaien. Maar goed, het mag niet en het gebeurt ook niet.

Mijnheer Watteeuw, de lokale besturen mogen een beroep doen op uitzendkrachten voor de contractuele personeelsleden. In de mate dat ze dat daar op een correcte manier doen, is er geen enkel probleem. Ik kan me moeilijk voorstellen dat lokale besturen dat zouden doen tegen de wet in, namelijk voor statutaire betrekkingen. U weet dat de vakbonden in de lokale besturen mee aan tafel zitten. U weet dat er een oppositie is. Het zou me dan heel sterk verwonderen dat er geen klacht zou worden ingediend.

Ik krijg geregeld klachten van vakbonden over bepaalde statuten, bepaalde beslissingen, bepaalde aanwervingen. Die komen terecht bij het Agentschap voor Binnenlands Bestuur. Naar aanleiding van uw vraag heb ik een mail laten sturen naar alle provinciale diensten van het agentschap. Er is geen enkele reactie gekomen. Betekent dat dat er helemaal niets gebeurt? Dat weet ik niet. Ik hou er geen goedkeuringstoezicht op. Die dossiers komen niet bij mij. Ik krijg ze enkel in geval van een klacht. Uit mijn korte ervaring als minister van Binnenlands Bestuur weet ik dat als dergelijke onwettigheden gebeuren, er klachten worden ingediend. Die zouden eerst terechtkomen bij de provinciale buitendiensten, bij de gouverneur voor een eventuele schorsing. Desgevallend komen ze daarna bij mij terecht voor vernietiging.

Het zou me echt verwonderen dat er gevallen zouden zijn. Het kan. Ik heb geen absolute zekerheid dat dat niet zo is. Het lijkt me echter niet waarschijnlijk.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■